

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 3732/2025
29.01.2026. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића председника већа, Драгана Бољевић, Јасмине Симовић, Радославе Мађаров и Зорице Булајић чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Горан Живковић адвокат из ..., против туженог Републичког хидрометеоролошког завода Републике Србије, Београд, кога заступа Државно правобранилаштво са седиштем у Београду, ради уплате доприноса, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 5101/24 од 16.01.2025. године, у седници одржаној 29.01.2026. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 5101/24 од 16.01.2025. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 5101/24 од 16.01.2025. године.

ОДБИЈА СЕ захтев тужиоца за накнаду трошкова ревизијског поступка.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 5101/24 од 16.01.2025. године, ставом првим изреке, одбијена је жалба туженог и потврђена пресуда Првог основног суда у Београду П1 49529/21 од 19.06.2024. године у ставу првом, другом, трећем, и петом изреке којим је дозвољено објективно преиначење тужбе, усвојен тужбени захтев и обавезан тужени да у име и за рачун тужиоца уплати надлежном органу припадајуће доприносе за пензијско и инвалидско осигурање обрачунате на најнижу месечну основицу за уплату доприноса у износу од 35.025,00 динара и то за период од 15.04.2013. године до 15.10.2013. године износ од 42.203,08 динара, за период од 01.05.2014. године до 31.10.2014. године износ од 31.536,32 динара, за период од 15.05.2015. године до 15.10.2015. године износ од 31.210,10 динара и за период од 15.04.2016. године до 15.10.2016. године износ од 44.972,88 динара, да након извршених уплата из става другог изреке надлежном Републичком фонду за пензијско и инвалидско осигурање у име и за рачун тужиоца попуни и поднесе пријаву података за утврђивање стажа осигурања зарада, накнада зарада, основицу осигурања и висину уплаћених доприноса „Образац М-4“ и пријаву промене података за утврђивање стажа осигурања зараде, накнаде зараде, основица осигурања и висина уплаћених доприноса „Образац М-8“, а за период радног ангажовања 15.04.2013. године до 15.10.2016. године као и да тужиоцу надокнади трошкове парничног поступка од 207.100,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужени је изјавио благовремену ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, на основу члана 404. Закона о парничном поступку.

Тужилац је поднео одговор на ревизију.

Одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11... 10/23, у даљем тексту: ЗПП), прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

По оцени Врховног суда, у конкретном случају није потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, нити је потребно уједначавање судске праксе као ни ново тумачење права, па нису испуњени услови за одлучивање о посебној ревизији туженог прописани одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку.

Предмет тражене правне заштите је уплата доприноса за пензијско и инвалидско осигурање у корист тужиоца надлежном органу, обрачуната на најнижу месечну основицу за уплату доприноса у износу од 35.025,00 динара за период у ком је тужилац обављао послове на ... за период сезоне противградне заштите од 15.04.2013. године до 15.04.2016. године на основу више закључених уговора о обављању привремених и повремених послова са туженим. Побижана пресуда којом је тужбени захтев тужиоца усвојен заснована је на одредбама чланова 6. став 1. тачке 8. и 27., 7. тачке 3. и 9., 16, 28, 36, 51. и 57. Закона о доприносима за обавезно социјално осигурање, на основу утврђеног чињеничног стања да тужени за тужиоца није на правилан и законит начин обрачунавао и уплатио доприносе за пензијско и инвалидско осигурање и утврђеног износа разлике доприноса према другој варијанти налаза и мишења судског вештака економско-финансијске струке које тужени треба да уплати по том основу. Побижана одлука не одступа од судске праксе у предметима са истим правним основом и чињеничним стањем као у овом предмету.

Из наведених разлога, Врховни суд је на основу члана 404. став 2. ЗПП одлучио је као у ставу првом изреке.

Врховни суд је испитао дозвољеност ревизије на основу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП и утврдио да је ревизија недозвољена.

Одредбом члана 441. ЗПП прописано је да је у парницама из радних спорова ревизија увек дозвољена у споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа. У свим другим случајевима, ревизија није дозвољена осим када се тужбени захтев односи на новчано потраживање. Тада се примењује општи режим допуштености овог правног лека према вредности предмета спора побижаног дела у смислу одредбе члана 403. став 3. ЗПП, којом је прописано да ревизија није дозвољена у имовинско-правним споровима ако вредност предмета спора побижаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужбу ради уплате доприноса тужилац је поднео 13.08.2021. године, опредељујући вредност предмета спора од 100.000,00 динара. Поднеском од 26.01.2024. године тужба је преиначена на вредност предмета спора од 149.922,38 динара.

Имајући у виду да ово није парница из радног спора у смислу одредбе члана 441. ЗПП код којих је ревизија увек дозвољена, јер предмет тражене правне заштите

није заснивање, постојање и престанак радног односа, већ уплата доприноса, а да је вредност предмета спора нижа од динарске противвредности 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан преиначења тужбе, следи да ревизија туженог није дозвољена на основу одредбе члана 403. став 3. Закона о парничном поступку.

Из наведених разлога, Врховни суд је на основу одредбе члана 413. ЗПП одлучио као у ставу другом изреке.

Врховни суд је одбио захтев тужиоца за накнаду трошкова одговора на ревизију с обзиром да исти нису били нужни за вођење ове парнице у смислу члана 154. став 1. ЗПП, због чега је у смислу одредбе члана 165. став 1. ЗПП одлучено као у ставу трећем изреке.

**Председник већа – судија
Бранислав Босиљковић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић